

РЕШЕНИЕ

№ 3973

гр. София, 17.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 06.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **49** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание §1, т.2, б."а" от ДР на ЗА, във вр. § 8 от ПЗР на АПК и е по реда на чл.145-178 от АПК.

Образувано е по жалба на А. В. Т. срещу писмо изх.№Към РИС19-ГР94-1871-/1/ от 13.12.2019г. на кмета на район „Искър“-СО, с което е отказано процедиране на подадена от жалбоподателя молба-декларация с вх.№РИС19-ГР94-1871/26.11.2019г. и същата е върната. В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие на материалния закон, тъй като не е в компетентността на кмета да изследва вещните права на молителя, а следва само да удостовери дали имотът е актуван като общинска собственост. Иска се отказът да бъде отменен, като преписката се върне на административния орган със задължителни указания за предоставяне на поисканата административна услуга.

В съд.з. жалбоподателят А. В. Т., лично, поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата кмета на район „Искър“-СО, в представено по делото писмено становище и чрез юриск.С. в съд.з., оспорва жалбата като недопустима, алтернативно - неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Административното производство е започнало по молба-декларация с вх.№РИС19-ГР94-1871/26.11.2019г. от А. В. Т., с което във връзка с нотариално производство за обстоятелствена проверка е поискано от кмета на район „Искър“-СО да удостовери, че не е общинска собственост поземлен имот с идентификатор 68134.1500.110 по КККР, с площ 1070кв.м., находящ се в [населено място], район „Искър“, [жк], [улица].

С писмо изх.№Към РИС19-ГР94-1871-/1/ от 13.12.2019г., кметът на район „Искър“-СО е уведомил жалбоподателите, че му връща молбата-декларация, тъй като за процедиране на преписката е необходимо да бъдат представени документи, удостоверяващи правото на ползване /предварителни договори, стари нотариални актове, делбени протоколи, удостоверения за наследници и др./.

Писмото е съобщено на жалбоподателя на 16.12.2019г., като жалбата срещу него е постъпила на 27.12.2019г.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Заверяването на молба-декларация, подадена във връзка с охранителното производство по чл. 587 от ГПК, вкл. удостоверяването, че имотът не е общинска собственост, представлява административна услуга по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителната разпоредба на Закона за администрацията, при обжалването на отказа за извършването на която е приложим реда за индивидуалните административни актове, съобразно § 8 от Преходните и заключителни разпоредби на АПК. Волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права е административен акт по чл. 21, ал. 3 от АПК. Отказът за издаването на документ от значение за упражняване на права е приравнен на индивидуален административен акт. В случая като е върнал молбата-декларация без да ея завери, кметът е отказал извършването на административната услуга. Предвид това, съдът приема, че жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на обжалване. Подадена е от лице, легитимирано да го обжалва, в качеството му на неблагоприятно засегнат от акта адресат. Спазен е и 14-дневния срок по чл.149, ал.1 АПК за оспорването. С оглед горното, съдът намира, че жалбата е допустима. По съществото ѝ взе предвид следното:

В съответствие с разпоредбата на чл.587, ал.2, вр. ал.1 от ГПК, когато собственикът на недвижим имот няма документ за правото си, нотариусът по местонахождение на недвижимия имот извършва обстоятелствена проверка за придобиване на собствеността по давност чрез разпит на трима свидетели, посочени от кмета на общината, района или кметството или определено от него длъжностно лице. Следователно единствено компетентен да провери наличието на елементите на фактическия състав на придобивната давност /фактическа власт, намерение да се свои вещта, изтекъл определен от закона срок от време и надлежно позоваване на придобивна давност/ е нотариусът в пределите на охранителното нотариално производство. Административният орган, след като е сезиран със искане заверяване на молба-декларацията, като се удостовери, че имотът не е общинска собственост, действа при условията на обвързана компетентност като проверява само това обстоятелство, и не може да преценява дали да извърши поисканата от него административна услуга, а още по-малко да откаже със съображения, че молителят не доказва вещни права върху имота. Обратното на това би означавало, че кметът установява и преценява наличието на право на собственост, което би представлявало административна намеса в граждански правоотношения между равнопоставени

гражданскоправни субекти, каквито правомощия администрацията няма.

Органът действа при условията на обвързана компетентност, като единствената отрицателна материално-правна предпоставка в случая, която би обусловила законосъобразен отказ да се удовлетвори искането на молителя, е недвижимият имот да е общинска собственост. Извън правомощието му да удостовери собствеността на имота като общински, кметът не е компетентен да се произнася по въпроса за съществуването на условията за придобиването на правото на собственост по давностно владение от молителя, респ. по евентуален спор за материално право. Тази преценка принадлежи на нотариуса в производството по реда на чл. 587 от ГПК. В този смисъл обстоятелството, че за правото на собственост по отношение на имота молителят не предоставя каквито и да е било доказателства, е неотносимо към предмета на административното производство и не поражда материално-правно основание да се откаже административната услуга.

Твърдение, че по отношение на имота е налице право на собственост на общината не е направено в оспорения отказ.

Изложените съображения мотивират съда да отмени обжалвания отказ и в съответствие с чл.173, ал.3 и чл. 174 от АПК да върне преписката на административния орган за ново произнасяне по исканата административна услуга, с указания, при това да вземе предвид само евентуално право на собственост на общината по отношение на имота. Ще следва да бъде определен и срок за изпълнение на съдебното решение.

Предвид горното и на основание чл.172, ал.2 във вр. с чл.173, ал.3 и чл.174 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ писмо изх.№Към РИС19-ГР94-1871-/1/ от 13.12.2019г. на кмета на район „Искър“-СО, с което е отказано процедиране на подадена от А. В. Т. молба-декларация с вх.№РИС19-ГР94-1871/26.11.2019г. и същата е върната.

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на кмета на кмета на район „Искър“-СО за ново произнасяне по подадена от А. В. Т. молба-декларация с вх.№РИС19-ГР94-1871/26.11.2019г. в 7-дневен срок от влизане в сила на съдебното решение, при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите му.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: